

dette Møde var Erklæringen af 30. Oktober 1943 (Bilag 3), der ligeledes undertegnedes af Kina, ved hvilken de fire Magter proklamerede deres Beslutning om efter Krigen at fortsætte det nøje Samarbejde, som havde fundet Sted under denne, deres Anerkendelse af den Kendsgerning, at Opretholdelse af international Fred og Sikkerhed efter Krigen vilde udkræve Skabelsen af en mellemfolkelig Organisation, der skulde staa aaben for alle fredselskende store og smaa Nationer, og deres Beslutning om at samarbejde paa Skabelsen af en saadan Organisation. Moskva-Erklæringen blev senere bekræftet og styrket — i Kairo og Teheran — ved Fællesudtalelser af de 4 Nationers Regeringschefer.

Efter Behandling af det overordentlig omfattende Materiale, der var tilvejebragt af den ovennævnte raadgivende Komité og dennes Underkomitéer, forelagde den amerikanske Regering i Juli 1944 et Udkast, der var Resultatet af over to Aars Undersøgelser og Forhandlinger, for den britiske, den sovjet-russiske og den kinesiske Regering. Kort efter tilstillede disse Regeringer det amerikanske Udenrigsministerium lignende Udkast. De fire Regeringers Udkast i Forening dannede herefter Grundlaget for de Forhandlinger, der fandt Sted i Dumbarton Oaks fra den 21. August til 7. Oktober 1944. De Forslag (Bilag 4), om hvilke der opnaaedes Enighed ved disse Forhandlinger, dannede dog ikke nogen fuldstændig Pagt for den foreslaaede mellemfolkelige Organisation, idet de snarest fastsatte Rammerne for denne og de almindelige Principper, der skulde ligge til Grund for Organisationen. Forskellige Spørgsmaal af største politiske Rækkevidde var holdt aabne, saaledes navnlig Spørgsmaalet om Reglerne for Afstemning indenfor Organisationens saakaldte Sikkerhedsraad, om hvilket der først opnaaedes Enighed ved Krimkonferencen i Februar 1945. Endvidere havde man holdt aabent Spørgsmaalet om Behandlingen af ikke-selvstyrende Omraader og i Særdeleshed de Funktioner, som Organisationen eventuelt skulde udøve med Hensyn til Formynderskab over saadanne Omraader. Det var ligeledes først ved Krimkonferencen, at Enighed opnaaedes om at optage dette Spørgsmaal paa Dagsordenen for Generalkonferencen i San Francisco. Krim Konferencen banede saaledes Vejen for San Francisco Konferencen.

I Løbet af de sidste 6 Maaneder før San Francisco Konferencen føjedes endelig et meget vigtigt Led til Arbejdet paa Forberedelserne til denne, idet de behandlede Forslag paa Foranstaltning af de fire Magter, der havde været repræsenteret i Dum-

barton Oaks, straks offentliggjordes for at gøre den offentlige Mening i hele Verden interesseret i disse og give Anledning til Udtalelser og Drøftelser inden de Forenede Nationers Konference. Den offentlige Drøftelse og de Forslag, der fremkom, var af stor Værdi for Udarbejdelsen af Pagten.

De Forenede Nationers Konference traadte herefter som ovenfor bemærket sammen den 25. April d. A., og efter to Maaneders Forhandlinger undertegnedes den 26. Juni d. A. af Repræsentanterne for de 50 deltagende Stater:

„De Forenede Nationers Pagt“, med „Statut for den mellemfolkelige Domstol“, hvilket Aktstykke ifølge Pagtens Artikel 92 udgør en integrerende Del af denne, samt

„Midlertidige Aftaler afsluttede af Regeringerne repræsenterede paa de Forenede Nationers Konference vedrørende mellemfolkelig Organisation.“

Danmarks Repræsentation.

Umiddelbart efter Danmarks Befrielse tog Regeringen Spørgsmaalet om Danmarks Deltagelse i San Francisco Konferencen op til Behandling, og allerede den 8. Maj d. A. godkendte Hans Majestæt Kongen et Budskab fra den danske Regering til Regeringerne i de Forenede Stater, Storbritannien, Frankrig, Kina og Sovjetunionen angaaende Danmarks Ønske om formel Anerkendelse som Medlem af de Forenede Nationer. Dette Budskab, der samme Dag gennem vedkommende Gesandtskaber tilstilledes de nævnte Regeringer, havde følgende Ordlyd:

„Den 1. Januar 1942, da de Forenede Nationers Erklæring blev undertegnet, fandtes der ikke nogen fri dansk Regering, der kunde underskrive Erklæringen paa Danmarks Vegne.

Det danske Folk billigede imidlertid fuldt ud den Erklæring, som den danske Minister i Washington afgav i Medfør af den fra de Forenede Staters Præsident modtagne Indbydelse, dengang de Forenede Nationers Erklæring blev undertegnet.

Det danske Folk har i Handling klart givet Udtryk for, at det anser Danmark undergivet de samme Forpligtelser som de andre Forenede Nationer og forpligtet til at bringe de samme Ofre.

Det har stadig været Danmarks Ønske ogsaa formelt at blive en af de Forenede Nationer, saasomt der atter fandtes en dansk Regering, som kunde underskrive de Forenede Nationers Erklæring. Den danske Regering, der er dannet efter Danmarks Befrielse, bekræfter herved som sin første Regeringshandling dette Ønske.“

Da det efter de i de følgende Uger fra Gesandtskabet i Washington modtagne Be-